

955

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 27 czerwca 2002 r.

w sprawie ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego dla funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu.

Na podstawie art. 83 ust. 5 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. Nr 27, poz. 298 i Nr 106, poz. 1149 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość, warunki i tryb przyznawania funkcjonariuszom Biura Ochrony Rządu ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego, zwanego dalej „ekwiwalentem”.

§ 2. Ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z lokalu przyznaje się funkcjonariuszowi Biura Ochrony Rządu w służbie stałej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, któremu przysługuje prawo do lokalu mieszkalnego na podstawie art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu, zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. 1. Ekwiwalent przyznaje się na wniosek funkcjonariusza lub osoby, o której mowa w art. 87 ustawy, zwanych dalej „osobami uprawnionymi”, złożony i zarejestrowany w komórce organizacyjnej Biura Ochrony Rządu właściwej w sprawach gospodarki mieszkaniowej.

2. Wypłata ekwiwalentu następuje w kolejności złożonych wniosków na podstawie umowy zawartej między Szefem Biura Ochrony Rządu a osobą uprawnioną.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien w szczególności zawierać:

- 1) imię i nazwisko, stopień, stanowisko służbowe funkcjonariusza,
- 2) wskazanie komórki organizacyjnej Biura Ochrony Rządu, w której funkcjonariusz pełni służbę,
- 3) datę przyjęcia lub zwolnienia ze służby funkcjonariusza oraz datę mianowania na funkcjonariusza służby stałej,
- 4) oświadczenie funkcjonariusza o członkach rodziny, których uwzględnia się przy przydziale lokalu, oraz o posiadanych przez nich tytułach prawnych do lokali mieszkalnych lub domów jednorodzinnych, a także otrzymanej przez nich pomocy finansowej na budownictwo mieszkaniowe lub ekwiwalencie za rezygnację z kwatery,
- 5) oświadczenie funkcjonariusza o dotychczas zajmowanym lokalu mieszkalnym, otrzymanej pomocy finansowej na budownictwo mieszkaniowe lub ekwiwalencie pieniężnym w zamian za rezygnację z kwatery,
- 6) zobowiązanie funkcjonariusza do zwolnienia dotychczas zajmowanego lokalu mieszkalnego będącego w dyspozycji ministra właściwego do spraw

wewnętrznych lub podległych mu organów, jednostki samorządu terytorialnego, Wojskowej Agencji Mieszkaniowej lub pracodawcy.

4. W komórce organizacyjnej Biura Ochrony Rządu właściwej w sprawach gospodarki mieszkaniowej prowadzi się listę kolejności zawierania umów o wypłatę ekwiwalentu pieniężnego, zwaną dalej „listą”. Kolejność na liście oznacza się według daty wpływu wniosków, z zastrzeżeniem ust. 6. Lista jest jawna, wgląd do niej ma każdy oczekujący na wypłatę ekwiwalentu.

5. Lista podlega aktualizacji do dnia 31 października każdego roku kalendarzowego.

6. Przy ustalaniu kolejności na liście funkcjonariuszowi ubiegającemu się o wypłatę ekwiwalentu uwzględnia się okres oczekiwania na wypłatę ekwiwalentu w Jednostce Wojskowej Nr 1004 — Biuro Ochrony Rządu i Nadwiślańskich Jednostkach Wojskowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

§ 4. 1. Wysokość ekwiwalentu oblicza się według algorytmu:

$$E = n \times 1,66 \times c \times w$$

gdzie:

- E — oznacza wysokość ekwiwalentu,
n — oznacza maksymalną powierzchnię mieszkalną lokalu przystępującą funkcjonariuszowi,
1,66 — oznacza wskaźnik przeliczeniowy maksymalnej powierzchni mieszkalnej na powierzchnię użytkową,
c — oznacza cenę 1 m² powierzchni użytkowej lokalu,
w — oznacza 3% wartości przystępującego lokalu za każdy rok podlegający zaliczeniu do wystuigi lat, od której jest uzależniona wysokość uposażenia według posiadanego stopnia.

2. Szef Biura Ochrony Rządu ustala cenę 1 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego według średnich cen rynkowych zakupu lokalu mieszkalnego zgodnie z art. 83 ust. 4 ustawy na podstawie cen ogłoszanych przez wojewodów, urzędy gmin, urzędy skarbowe oraz cen stosowanych przez pośredników obrotu nieruchomościami i spółdzielnie mieszkaniowe w obrocie lokalami mieszkalnymi nie rzadziej niż dwa razy w roku.

3. Wystugę lat, o której mowa w art. 83 ust. 3 ustawy, w stosunku do funkcjonariusza potwierdza szef komórki organizacyjnej Biura Ochrony Rządu właściwej w sprawach kadrowych, a dla osoby uprawnionej

niebędącej funkcjonariuszem — właściwy organ emerytalny w formie zaświadczenia.

§ 5. Jeżeli po śmierci funkcjonariusza prawo do lokalu mieszkalnego nabywa więcej niż jedna osoba, zawiera się jedną umowę o wypłatę ekwiwalentu, uwzględniając uprawnienia do powierzchni mieszkalnej wszystkich uprawnionych osób.

§ 6. 1. W przypadku funkcjonariusza, który złożył wniosek o wypłatę ekwiwalentu i zajmuje lokal mieszkalny będący w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych mu organów, jednostki samorządu terytorialnego, Wojskowej Agencji Mieszkaniowej oraz pracodawcy, termin zwolnienia lokalu mieszkalnego określony w umowie nie może przekraczać sześciu miesięcy.

2. Funkcjonariusz, który nie dotrzyma ustalonego w umowie terminu zwolnienia lokalu mieszkalnego, jest obowiązany do uiszczenia odsetek ustawowych liczonych od kwoty wypłaconego ekwiwalentu za każdy dzień zwłoki, niezależnie od opłat za zajmowany lokal mieszkalny.

§ 7. Funkcjonariuszowi, który otrzymał pomoc finansową na budownictwo mieszkaniowe na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy i zajmuje lokal spółdzielczy o po-

wierzchni mieszkalnej mniejszej od przystługującej minimalnej normy, wypłaca się ekwiwalent w wysokości odpowiadającej różnicy między zajmowaną powierzchnią użytkową a powierzchnią przystługującą według zasad określonych w § 4 rozporządzenia.

§ 8. Ekwiwalent jest świadczeniem jednorazowym i traktowany jest jako realizacja prawa do lokalu mieszkalnego.

§ 9. Przepisy rozporządzenia stosuje się do osób posiadających uprawnienia do lokali mieszkalnych będących w dyspozycji Szefa Biura Ochrony Rządu na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 122, poz. 1313, z 2001 r. Nr 27, poz. 298 i Nr 81, poz. 877 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

K. Janik

956

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 1 lipca 2002 r.

w sprawie wymagań dotyczących technicznego i pozatechnicznego bezpieczeństwa żeglugi jednostek pływających Straży Granicznej.

Na podstawie art. 19a ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 12, poz. 52, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 124, poz. 583, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 45, poz. 498, Nr 106, poz. 1149 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 89, poz. 804) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla celów niniejszego rozporządzenia przez rodzaje żeglugi, w zależności od których ustalono wymagania dotyczące technicznego i pozatechnicznego bezpieczeństwa żeglugi jednostek pływających Straży Granicznej, zwanych dalej „jednostkami”, należy rozumieć:

1) żegluga bałtycka — oznacza żeglugę po Morzu Bałtyckim i innych morzach zamkniętych o podobnych warunkach żeglugowych, a także żeglugę na morzach otwartych do 50 mil morskich od miejsca

schronienia, z dopuszczalną odległością między dwoma miejscami schronienia do 100 mil morskich,

- 2) żegluga przybrzeżna — oznacza żeglugę w odległości nie większej niż 20 mil morskich od brzegu w rejonie Morza Bałtyckiego lub innego morza zamkniętego o podobnych warunkach żeglugowych,
- 3) żegluga krajowa — oznacza żeglugę na wodach morskich w odległości nie większej niż 12 mil morskich od brzegu morskiego Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) żegluga ostonięta — oznacza żeglugę na akwencie Zalewu Szczecińskiego i Wiślanego oraz po Zatoce Gdańskiej na zachód od linii łączącej punkt na Półwyspie Helskim o współrzędnych 54°35' szerokości geograficznej północnej i 018°49' długości geograficznej wschodniej z punktem na Mierzei Wiślanej o współrzędnych 54°22' szerokości geograficznej północnej i 018°57' długości geograficznej wschodniej,
- 5) żegluga portowa — oznacza żeglugę w obrębie portów, łącznie z Roztoką Odrzańską, do linii równoleż-